

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Straffelovskommissionens Udkast til Straffelov bestemmer, at *Fængsel*, naar det anvendes som *Forvandlingsstraf* for Bøder, og *Hæfte* kan udstaaes i de kommunale Arresthuse, medens *Fængsel*, hvor det idømmes som *principal Straf*, skal udstaaes i Fængsler, som tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre. Ved denne sidste Bestemmelse forudsættes det, at Staten overtager Forvaltningen af nogle af de kommunale Arresthuse, nemlig af saa mange, som kræves, for at enhver *principal Straf* af *Fængsel*, til hvis Fuldbyrkelse der ikke er Plads i de Staten tilhørende Fængsler, kan blive udstaaet i Fængsler, som i alt Fald forvaltes af Staten.

I en til Straffelovskommissionen afgiven Betænkning, der er optaget som Bilag til Kommissionsbetænkningen, har Direktøren for Fængselsvæsenet gjort den Opfattelse gældende, at Staten bør tage al Straffuldbyrkelse i sin Haand og derfor forvalte alle Fængsler, hvori Frihedsstraf udstaaes. Han har senere i en til Justitsministeriet afgiven Betænkning, der findes vedføjet som Bilag 1, gjort nærmere Rede for denne sin Opfattelse og udtalt sig for, at Staten overtager Forvaltningen af alle Landets Arresthuse, saaledes som det for en Snes Aar siden skete i Norge.

Ogsaa Justitsministeriet maa anse det for den bedste Ordning, at Staten varetager Fuldbyrkelsen af samtlige Frihedsstraffe. De Fængsler, som Staten ejer — de 4 Straffeanstalter og de Staten tilhørende Arresthuse i de sønderjydske Landsdele — vil imidlertid ikke kunne rumme det Antal Personer, som ifølge Straffelovsforslaget vil være hjemfaldne til *Tugthus*, *Fængsel* og *Hæfte*, men da flere af de kommunale Arresthuse maa anses for vel egnede til Udstaaelse af *Hæfte* og kortvarigere Straf af *Fængsel*, og da der vil være rigelig Fængselsplads, naar disse Arresthuse anvendes til Udstaaelse af saadanne Straffe, vil Fuldbyrkelsen af Frihedsstraffene kunne varetages paa fyldestgørende Maade ved, at Staten overtager Forvaltningen af det dertil fornødne Antal af de kommunale Arresthuse. Man har derfor i § 35 i det af Ministeriet forelagte Straffelovsforslag optaget en Bestemmelse om, at val

Frihedsstraf udstaaes i Anstalter, der tilhører Staten eller dog staar under dennes Styre.

Da Justitsministeriet imidlertid anser det for ønskeligt, at ogsaa Iværksættelsen af den Frihedsberøvelse, der ikke er Straf, varetages af Staten, og at Ordningen med Hensyn til de økonomiske Byrder, som Arrestvæsenet medfører for Kommunerne, bliver den samme overfor alle Kommuner, og da begge Dele forudsætter, at Staten overtager Forvaltningen af alle Arresthusene, maa man anse det for rigtigst, at dette finder Sted. Og herpaa gaar da det foreliggende Lovforslag ud. Ved at Forvaltningen af samtlige Arresthuse samles i Statens Haand, opnaas ikke blot en ønskelig Ensartethed i deres Administration, men der vindes ogsaa — herom vidner ifølge Fængselsdirektørens Betænkning Erfaringerne fra andre Lande — forøget Udsigt til, at man gennem Nedlæggelsen af nogle Arresthuse kan indvinde en Besparelse for det offentlige.

Lige saa lidt som de Grunde, der taler for Statens Overtagelse af Arrestvæsenets Administration, nødvendigt fører til Arresthusenes Overgang i Statens Eje, lige saa lidt udelukker Statens Forvaltning af Arresthusene, at Kommunerne yder et Bidrag til deres Drift. I begge Henseender finder man at burde indføre den samme Ordning, som med Held er indført i Norge. I førstnævnte Henseende bestemmes det i Forslagets § 1, at kun Forvaltningen af Arresthusene overgaar til Staten, at denne derefter har fuld Raadighed over det overtagne og kan foretage de Forandringer, som findes ønskelige, men paa den anden Side skal afholde alle med Arresthusene forbundne Udgifter. I sidstnævnte Henseende bestemmes det i Lovforslagets § 2, at Kommunerne til Udgifterne ved Arrestvæsenet hvert Aar skal yde et Bidrag svarende til Gennemsnittet af de Udgifter, som de i de 3 Finansaar 1922/23, 1923/24 og 1924/25 har haft at udrede til Vedligeholdelse og bedre Indretning samt Drift af deres Arresthuse, eller én Gang for alle et 25 Gange saa stort Beløb. Hvis en Kommune i Løbet af de 3 Aar, der kommer i Betragtning ved Fastsættelsen af Bidragspligtens Omfang, har haft ekstraordinært